

Для вопытных, уплывовых, ашчадных, заспакоеных, самазадаволеных, непахісных, няўмольных, заклапочаных, умудронных, рэалістаў, рацыянальных, беспамылковых... Для дарослых, якія думаюць адно, гавораць другое, а робяць трэцяе. Для дарослых, якія живуць так, як быццам пішуць чарнавік, а паўнацэннае жыццё пачнецца ў іх толькі “заўтра”. Для дарослых, якія развучыліся быць шчаслівымі, развучыліся бачыць праўдзівае становішча рэчаў і падмянілі сапраўдныя каштоўнасці пустымі лічбамі на паперках.

“Дарослыя вельмі любяць лічбы. Калі раскажаш ім, што ў цябе з’явіўся новы сябар, яны ніколі не спытаюць аб самым галоўным. Яны ніколі не скажуць: “А які ў яго голас? У якія гульні ён любіць гуляць? Ці ловіць ён матылькоў?” Яны спытаюць: “Колькі яму гадоў? Колькі ў яго братоў? Колькі ён важыць? Колькі зарабляе яго бацька?” І пасля гэтага ўяўляюць, што пазналі чалавека. Калі гаворыш дарослым: “Я бачыў прыгожую хату з ружовай цэглы, вакол яе цвітуць чырвоныя ружы, а на страсе – галубы”, – яны ніяк не могуць уявіць сабе гэтую хату. Ім трэба сказаць: “Я бачыў хату за сто тысяч франкаў”, – і тады яны ўсклікнуць: “Якая прыгажосць!” ... “Сапраўды, дзіўны народ гэтыя дарослыя!”

† А. дэ Сэнт-Экзюперы “Маленькі прынец”

Быць самім сабою – гэта прывілей дзяцінства. Дзеці не спрабуюць быць кімсьці, яны такія, якія ёсць. Яны не робяць з сябе паважаных, разумных. Калі ім весела – яны шчыра смяюцца, плачуць, калі ім крыўдна або балюча; калі яны галодныя, то адразу гавораць пра гэта. Яны не ўтойваюць свае пачуцці, не захоўваюць субардынацыю, не схіляюцца перад чынамі, таму што ім усё роўна. Ці не гэта - свабода? Дзеці - гэта самы шчыры, сумленны і непасрэдны народ. Яны не ведаюць, што такое комплексы, страхі, няўпэўненасць. Іх успрыманне свету вольнае, аўтаномнае і чыстае, як яны самі.

□□□ Дзеці павінны быць вельмі паблажлівыя да дарослых. Дарослыя ніколі нічога не разумеюць самі, а дзецям вельмі нудна без канца ім усё тлумачыць. Таму дзеці часцей маўчаць, але калі яны гавораць, то іх вуснамі гаворыць праўда... Прыслухаемся?

- □ “Развод - гэта пахаванне сям’і”. Вольга, 4 клас
- □ “Радасць - гэта калі нюхаеш бэз”. Аліна, 3 гады.

- □ **“Я не хачу ў свет дарослых - там усё няпраўда” Андрэй, 4 клас**
- □ **“Калі жадаеш навучыцца любіць яшчэ лепш, то трэба пачаць - з такога сябра, якога любіш” Віктар, 3 клас**
- □ **“Калі цябе хтосьці кахае, ён своеасабліва прамаўляе тваё імя. Твайму імені ўтульна ў сэрцы” Віктар, 3 клас**
- □ **“Калі ты не любіш, то ні ў якім разе не павінен гаварыць: “Я люблю цябе”. Але калі любіш, то павінен гаварыць: “Я люблю цябе”**
- □ **“Жадаю жыць на Зямлі, якую стварыў Ты, а не людзі”. Віктар, 3 клас**

- **“Божа, зрабі так, каб на Зямлі зламалася ўся зброя” Кастусь, 4 клас**
- □ **“Божа, можна, я буду Табе часам сніцца?” Марыя, 4 гады**
- □ **“У некаторых людзей на сэрцах - аканіцы” Вольга, 3 клас**
- □ **“Божа, у Цябе атрымаліся кветкі лепш, чым чалавек” Галя, 4 клас**
- □ **“Божа, дарослыя вераюць, а дзеці не вераюць. Я не веру ў іх паказваць каму-небудзь. Я не паказваў іх нікому” Віктар, 3 клас**
- **Дарослыя плачуць вачыма.**
- **Маленькія плачуць сэрцам,**
- **Маленькія плачуць жыццём.**
- **Але калі дарослы плача, як маленькі,**
- **Значыць, ён сапраўды плача”. Марк, 4 клас**